

Novičke NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1111

29.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Druga revolucija

II. zvezek: Ljudska država

8. del

Nacionalsocialistična ljudska država namerava organizirati elitno formacijo in s tem predvsem osvoboditi drugo raven - vlado, upravo in gospodarsko upravljanje - iz okovov zakrknjene privilegirane ekonomije, filzokracije partijskih knjižic in ideološke trdovratnosti. Ta elita v državi, gospodarstvu in partiji se bo naučila v pruskem smislu znova videti sebe kot služabnico celote. Najprej razlikujemo med dvema elitama v nacionalsocialistični ljudski državi:

- Strokovna elita in
 die Bojna elita

S strokovno elito mislimo na skupino strokovnjakov, znanstvenikov, raziskovalcev in tehnokratov, brez katerih si ni mogoče zamisliti nobenega sodobnega državnega sistema. Vendar pa to strokovno elito pri njenem delu prepogosto ovirajo zunanje omejitve in ideologije. Ni problemov, ki jih ne bi bilo mogoče zadovoljivo rešiti - četudi gre sprva le za provizorično rešitev, ko naše znanje še ni zadostno in raziskave še niso tako daleč napredovale. Toda nesposobne vodstvene klike, ki ne vidijo dlje od današnjega obzorja in ki v resnici ne verjamejo v prihodnost, strokovni eliti preprečujejo, da bi izpolnila svoje naloge.

Dober primer teh umetnih ovir, ki so posledica ideološke togosti vodstvenih klik, je neuspeh gospodarskega načrtovanja na Vzhodu in izogibanje napredku na področju genetike, dedne znanosti in biologije na splošno na Zahodu:

Sanje nacionalsocializma o izboljšanju naše genetske zasnove so se že zdavnaj približale uresničitvi in o nujnosti evgeničnih ukrepov - dednega zdravja in rasne higijene - ni več znanstvenega dvoma. Tudi na tem področju je čas upravičil številne ideje nacionalsocializma, ki so bile prej okrnjene kot "psevdoznanstvene".

Vendar je to le eden od številnih primerov. Strokovnjaki na vseh področjih znanja vam lahko povedo nekaj o ovirah, ki jim jih na pot postavljata politična nesposobnost in birokratska neumnost.

Nerazumljivo je, zakaj bi morali na zelo zapletenem področju državnega, upravnega in gospodarskega upravljanja odločati tuji interesi, ideologije in premisleki. Uspešna bo le ureditev, ki bo strokovni eliti zagotavljala okvir, vendar ji bo pustila proste roke pri opravljanju njenih dolžnosti do ljudi in države. Nacionalsocialistična ljudska država je odločena, da bo to storila. Seveda takšno delovanje predpostavlja odgovorno oblikovanje elite. V skladu s tem je treba organizirati izobraževanje:

Spodbujanje nadarjenih mora biti v središču vseh prizadevanj na vseh področjih izobraževanja in že od najzgodnejše mladosti. To je nasprotje današnjih idej, ki povzročajo nenehno zmanjševanje dosežkov. Že v osnovni šoli je treba spodbujati tiste fante, ki kažejo posebno nadarjenost ali sposobnost na katerem koli področju - bodisi na področju športa, vodenja, znanosti, raziskovanja ali obrti. To spodbujanje nadarjenosti mora potekati popolnoma neodvisno od družbenega izvora in ekonomskega položaja. Tudi če se nadarjenost pokaže šele pozneje, mora biti prehod iz običajnega šolskega sistema v elitne šole vedno mogoč. Pouk mora potekati tako, da se telo in duh, volja, značaj in intelekt enakovredno usposablajo in spodbujajo.

Elitne šole nacionalsocialističnega Volksstaata niso ideološke kadrovske šole, temveč so namenjene usposabljanju poklicne elite prihodnosti. Zato ideološka vprašanja tu niso glavna tema, temveč le širši okvir - tako kot je treba vedno upoštevati načelo, da nacionalsocializma v bistvu ne smemo učiti, temveč ga ponazarjati!

Nacionalne politične izobraževalne ustanove tretjega rajha - NPEA, bolj znane pod kratico Napola - so nam v tem pogledu vzor, na katerem lahko gradimo. Elitnim šolam sledi visokošolsko izobraževanje. Tudi tu bo nemška univerza strukturirana povsem drugače:

Poudarek bo treba dati politehnikam in hitrim politehnikam, katerih učni načrti in izobraževalne metode bodo sledili načelom, podobnim tistim iz NPEA, in bodo morali biti oblikovani v skladu s strokovnimi zahtevami. Izobraževanje bo racionalizirano in disciplinirano ter bo študente posebej pripravljalo na vodstvene položaje, ki jih bodo pozneje zasedali. V nasprotju s tem bo število dejanskih znanstvenih univerz močno zmanjšano, vendar bodo lahko delovale na veliko višji ravni in bodo odprte le za tiste, ki bodo resnično pokazali nagnjenost in sposobnosti za raziskovanje in znanost.

Tudi univerzitetno in tehniško izobraževanje ni brez namena, temveč služi celotnemu ljudstvu, tako kot vse druge völkisch divizije. Nacionalsocialistični Volksstaat odpravlja današnji izobraževalni kaos in s tem dejanski razlog za deloma upravičene nemire na tem področju. Oblikuje se strokovna elita zrelih in stabilnih ljudi - nič več duševnih pohabljenec -, ki služijo svojemu ljudstvu in so sposobni prevzeti vodilne naloge v vladi, upravi in gospodarstvu.

Med teorijo in prakso, med ideološkimi cilji in potrebami vsakdanje politike obstaja naravna napetost. Nacionalsocialistično gibanje se v tej napetosti znajde pred izzivom in se mora tu izkazati:

Vlada, ki bi jo določala izključno ideologija, bi vodila ideološko politiko, ki bi temeljila na iluzijah, in bi lahko našo domovino pahnila v propad. - Po drugi strani pa bi politika, ki ni zavezana nobenim višjim ciljem in zgolj opravlja svoje vsakodnevno delo, v primerjavi s sedanjimi razmerami prinesla le majhen napredek in bi zato Nemce izročila postopni nacionalni smrti. Naloga stranke je, da to napetost prenese in jo ustvarjalno oblikuje:

Predstavlja militantno elito naših ljudi in tako predstavlja protiutež povsem tehnokratskemu izvajanju oblasti s strani strokovne elite, ki zlahka pozabi na višje cilje, pa tudi na težave navadnih ljudi.

Nacionalsocialistično gibanje ne želi nadomestiti vladnega, upravnega in gospodarskega vodstva, temveč poskrbeti, da se bo gibalo v okviru naše ideje.

Ugotovili smo že, da mora nacionalsocialistična nemška delavska stranka na vseh ravneh völkisch življenja opravljati bojno in izobraževalno poslanstvo. Da bi ostala duhovno in organizacijsko enakovredna strokovnjakom in tehnokratom, mora zato po drugi strani - tako kot država - vzgajati tudi elito. Ta strankarska elita mora znati politično udejanjati vrednote naše vere, ne da bi zastala v ideološkem vsevednosti. Na drugi ravni, ki jo bomo tu obravnavali, je poslanstvo stranke boj:

"Preprečite osamosvojitve strokovne elite, tj. lastno vladno politiko, ki ni več zavezana nacionalsocialističnim načelom, in ostanite v ustvarjalnem boju s

pristojnimi strokovnjaki, da bi vedno izvajali nove, izvedljive načrte za völkisch in rasno politiko v prihodnosti!"

Toda tako kot svojih političnih nasprotnikov ne pretepamo do smrti, temveč jih skušamo prepričati in izobraziti, tako tudi moči stranke ne uporabljamo za ideološko upravljanje, temveč vidimo svojo nalogo v tem, da pristojne strokovnjake prepričamo o pravilnosti in izvedljivosti svojih idej. Šele ko bo strokovna elita sama prepričana, bo uporabila vse svoje sposobnosti, znanje in domišljijo, da bi dosegla uspeh v korist naših ljudi. To delo prepričevanja je naloga pristojnega partijskega oddelka in del našega izobraževalnega poslanstva.

To je verjetno najzahtevnejša in najtežja zahteva do naše stranke, veliko težja od komunistične metode, ko je preprosto vsilila svojo voljo kot državna stranka, vendar tudi veliko bolj koristna in obetavna.

Da bi to dosegli, je treba izuriti militantno elito, ki bo intelektualno enakovredna poklicni eliti, poleg tega pa bo kot vodja revolucionarnega nacionalsocializma z vnemo in domišljijo sledila ciljem, ki so bili vedno zastavljeni z našim Weltanschauungom. To postavlja najvišje zahteve pri usposabljanju nove generacije NSDAP. Tudi tu imamo zgled v institucijah tretjega rajha - čeprav takrat še ni bil v celoti razvit: v **šolah Adolfa Hitlerja**.

Te elitne strankarske šole, čeprav so drugače usmerjene, bodo za učence postavljale enako visoke zahteve kot elitne državne šole. Njihov učni načrt bo dopolnjen z intenzivnim ideološkim oblikovanjem in usposabljanjem.

Da bi ohranili revolucionarni zagon in idealizem v vrstah partije, moramo poskrbeti, da bodo na vseh področjih zahteve do strankarskih tovarišev višje, da bo ideološki vtis poleg drugih nalog, da bo zavezanost partiji ostala prostovoljna, kolikor je le mogoče, in ne bo prinašala priložnosti za oblast ali napredovanje, ki jih ne spremljajo strokovni in politični dosežki ali uspehi. To seveda velja tudi za učence na elitnih partijskih šolah:

Ker je treba ohraniti načelo prostovoljnosti, te šole - za razliko od državnih elitnih šol - ne začnejo delovati že po osnovni šoli, ki je skupna vsem učencem. Pač pa so odprte za tiste prepričane in navdušene nacionalsocialistične fante, ki že uspešno obiskujejo elitne državne šole in so stari vsaj šestnajst let.

Tragedija našega gibanja je bila, da mu je uspelo oblikovati le šest let mirne obnove, katere prva leta so bila še vedno zaznamovana s težavami in nesrečno dediščino demokratičnega sistema. Tako reorganizacija šolstva v tretjem rajhu še ni mogla pokazati dolgoročnih učinkov, velik del mladine pod vplivom nacionalsocializma pa se je v zadnjih letih vojne še vedno junaško žrtvoval, kar

zgodno kažejo angažiranost HJ in starejših kohort dijakov NAPOLA. Dajte nam eno generacijo in zgradili bomo nov svet!

Seveda se bodo z generacijami razlike med strokovno elito državnega vodstva in militantno elito partijskega vodstva postopoma zmanjševale. Vendar pa ni v našem interesu, da bi popolnoma izginile:

Enotnost stranke in države ne pomeni zlitja, temveč dopolnjevanje.

Ne gre le za napetost med teorijo in prakso, temveč tudi za napetost med velikim pomenom, ki ga pripisujemo oblikovanju elit, in nacionalsocialistično idejo nacionalne skupnosti. Tudi tu je potrebna revolucionarna pravičnost nacionalsocialističnega gibanja. Če se bo NSDAP po zmagi preoblikovala v birokratsko državno stranko, se bo ljudem zdela le kot del zahtevnega, oblastnega državnega aparata in bo zato prej ali slej izgubila njihovo zaupanje. Potem nima smisla, da usposablja völkisch elito ne glede na razredne in stanovske ovire, saj bo tudi ta potem priznana in cenjena le kot državno vodstvo in ne več v polni meri kot resnično völkisch vodstvo. Stranka mora tudi po zmagi ostati trdno zasidrana v ljudstvu, ohraniti njegovo neomejeno zaupanje in se čutiti kot službeni del Volksgemeinschaft ter temu primerno tudi delovati.

Svoboda namesto demokracije

Izraz "svoboda" je tako kot "mir" eden od najbolj zlorabljenih besed našega časa. Tudi tu se demokrati, ki o ZRN nenehno govorijo kot o "najslobodnejši državi v nemški zgodovini", izkažejo za grde hinavce.

Demokrati niso nikoli osvobodili nobenega ljudstva, ampak so v najboljšem primeru "demokratizirali" njegove dele. Pri tem v bistvu poznajo le dve merili "demokratizacije" - gospodarstvo in politiko. Nobena od njih ne vodi k osvoboditvi ljudstva:

V liberalnem kapitalizmu je svoboda gospodarstva vedno svoboda korporacij in mednarodnih visokih financ, da izkoriščajo delavca, ter "svoboda" delavca, da se organizira, da bi s stavko, ki je že zdavnaj zastarela, ohromil in uničil nacionalno gospodarstvo ter s tem ogrozil svoje preživetje. Kako lahko govorimo o svobodi, če pravica do dela ni uresničena in delavec skoraj nima vpliva na dogajanje v tovarni, kjer se odvija velik del njegovega življenja? Kaj pa politična svoboda?

Za veliko večino ljudi je omejena na to, da vsake štiri leta narišejo križ - v ponosni zavesti, da zdaj, kot pravi temeljni zakon, "vsa državna oblast izvira iz njih". Preostali le začudeno opazujejo, kako njihovi "predstavniki" oblikujejo politiko -

skrbno nadzorovano s strani državnih varnostnih organov, ki skrbijo, da se nobenemu sodržavljanu ne porodi kakšna "protiustavna" ideja! Področje vlade, uprave in gospodarskega upravljanja dejansko že dolgo ni več predmet učinkovitega in odgovornega soodločanja ljudi. Vsi demokratični protesti pri tem ne pomagajo:

Že dolgo je mogoče vladati ne po ljudstvu, temveč le za ljudstvo. Tega se seveda zavedajo tudi demokrati, vendar za razliko od nas tega ne povedo jasno, saj so zastareli mehanizmi tako imenovanih "svobodnih volitev" zelo primerni za zavajanje ljudi o resničnem razmerju moči in za to, da jih obdržijo na oblasti.

Ljudem moramo pošteno povedati, da ne more biti demokracije - vladavine ljudstva, ampak da je samo vprašanje, kateri vladajoči razred ima oblast - sionistično povezana, internacionalistična in raznorazna klika ali enotna, skrbno izobrazena in odgovorna völkisch elita.

Demokracija nima nič skupnega s svobodo. Svoboda mora postati vidna na zasebnem področju življenja posameznega državljana:

V svobodi pridobivanja izobrazbe, ki resnično ustreza zahtevam prihodnosti. V svobodi, ko se ni treba več bati za službo, in seveda v svobodi, ko lahko prevzamemo učinkovito soodgovornost v domači skupnosti in podjetju.

Svoboda namesto demokracije:

To pomeni, da lahko zaupamo v temelje vladajočega sistema in v strokovno avtoriteto vladnega dela ter delimo odgovornost na tretji ravni - na osebnem področju življenja. Tam, kjer ima posamezni državljan dejansko pravico, dolžnost in zmožnost deliti odgovornost, smo nacionalsocialisti bolj "demokratični" od demokratov. Šele tu se potem pokaže svoboda, tu vidimo naloge nemškega osvobodilnega gibanja, tu se lahko oblikuje svobodna, socialistična skupnost.

Svoboden je le tisti človek, ki lahko pomaga oblikovati svoje naravno področje življenja - ne tisti, ki so ga naučili postaviti križ na pravo mesto; to lahko stori tudi šimpanz. V bistvu vidimo tri völkisch organizme, prek katerih se oblikuje in oblikuje življenje Volksgenossena in v katerih se odvija njegovo življenje:

- Družina
- Skupnost
- Delovanje.

Družina kot najmanjša naravna celica narodne skupnosti je v nacionalsocialistični ljudski državi deležna posebne zaščite. Družina ni zasebna zadeva, temveč država

in partija nosita skupno odgovornost za to, da družina lahko izpolnjuje svoje naloge in dolžnosti do skupnosti:

Družina mora biti duhovno, duševno in telesno zdrava, roditi mora dovolj otrok in jih v prvih letih vzgajati tako, da bodo pozneje postali zdravi in odgovorni državljani ter narodni tovariši.

Država pri tem ne more in ne sme storiti več kot to, da s pravnimi podpornimi ukrepi ustvari dobre okvirne pogoje. Stranka pa mora družine prepričati o njihovih velikih dolžnostih do skupnosti in se boriti proti znakom razkroja, ki jih je mogoče opaziti v današnjih stanovih völkisch decay. Ta grozeča znamenja propadanja ne bodo izginila čez noč s prevzemom oblasti s strani nacionalsocialističnega gibanja, temveč zahtevajo militantno prizadevanje NSDAP.

Tu se ponovno kaže poslanstvo stranke, ki je boj in izobraževanje:

Na tem področju je odgovornost za prepričevanje in vključevanje družine v Volksgemeinschaft predvsem v rokah NS Frauenschaft.

Naloga nacionalsocialističnih žensk kot udarnih enot vsega nemškega ženskega dela je, da od znotraj oblikujejo družino na nacionalsocialističen način in vzgajajo otroke v smislu ideje nacionalne skupnosti. Zato je führer v svojem navodilu z dne 14. marca 1933 odločil, da se vzgoja in skrb za otroke do desetega leta starosti prepustita ženskam NS. V letopisu Reichovega ženskega vodstva iz leta 1938 - Glavni oddelek za tisk/propagando - je v tem kontekstu zapisano:

"Več kot 350.000 dečkov in deklic, starih od šest do deset let, je vključenih v nemške otroške skupine Ukvarjajo se z ročnimi deli in delajo pozimi, da bi razveselili nemške otroke v tujini. Izdelujejo majhne uporabne stvari, s katerimi presenetijo svoje matere ob materinskem dnevu Pogovarjajo se o tem, kaj iz njihove omare z igračami lahko Winterhilfswerk uporabi kot božično darilo za obmejne otroke.

Preden otrok lahko razume "narodno skupnost", se na ta način nauči meriti njeno vsebino z lastnim majhnim dejanjem. Preden spozna usodno povezanost vseh Nemcev, se tu nauči prostovoljno vključiti v majhno skupnost. Navajeno biti mlado je postalo staro - kasneje mu ne bo težko kot odraščajočemu mladeniču zavestno čutiti Nemca, ki je tovariš vsakemu mlademu Nemcu - ne glede na njegovo poreklo. Kot "Pimpf" in "Jungmädels", kot Hitlerjugend in deklice BDM bo mladi človek veliko bolje razumel, kaj želi v njem prebuditi otroška skupina.

Otroke ne smemo učiti političnih idej ali teorij - veliko pomembneje je, da se ukvarjamo z vrednotami značaja, s čustvenimi vzgibi, na katerih lahko gradi le nacionalni socializem. Seveda deček, ki se pri desetih letih pridruži Jungvolku, ni dokončana oseba; vsekakor je Jungmädel še vedno zmožen sprememb. Toda desetletni otrok je že zaključil bistveni del svojega razvoja. Tako kot telesnega zanemarjanja v prvih desetih letih skoraj nikoli ni mogoče v celoti nadoknaditi pozneje, je tudi napake v vzgoji pri tej starosti težko začeti nadomeščati. Poleg šole in doma želi otroška skupina otroku pomagati najti pot v skupnost, za katero se je rodil in ki ji bo nekoč moral dati svoje moči.

Kdor pa se boji, da se otroci spreminjajo v obešalnike za glave ali prezgodnje zanesenjake, naj si ogleda popoldneve naših otroških skupin doma. Ob lepem vremenu so na prostem - če je le mogoče. Igrajo se, telovadijo, tečejo in skačejo. Prestrašeni mamin sinčki izgubijo celo svojo piškavost, nekdanj solzavih deklic se kmalu ne pozna več. Želijo namreč postati pogumni in drzni. Na izletih pojejo in ustvarjajo glasbo. Ko počivajo, sedijo v travi in vodja skupine pripoveduje pravljico ali legendo iz zgodovine njihove domovine. - Vodja skupine si za vsako popoldne doma izmisli nekaj novega. S tem, ko se vedno navezuje na stvari iz otrokovega vsakdanjega življenja, s pripovedovanjem zgodb, prilagojenih otrokovemu razumevanju, širi otrokov pojmovni svet in tako sodeluje pri oblikovanju nacionalsocialističnega pogleda na svet pri otroku

Vodje otroških skupin imajo med seboj tesno prijateljstvo - vedno znova se izobražujejo, dobivajo spodbude in navodila; zavedajo se namreč svoje velike odgovornosti, da otroke vzgajajo v nacionalsocialistično držo, predvsem pa jim nacionalsocializem ponazarjajo s svojim videzom, s svojo osebno držo. Sam Führer je s svojo besedo:

"Mladine ni mogoče dovolj zgodaj vzgojiti, da bi se počutila predvsem nemško," je bilo usmerjeno celotno izobraževanje otrok v nacionalsocialističnem rajhu."

Ni se mi treba podrobneje spuščati v osnove nacionalsocialistične družinske politike, temveč se sklicujem na odlično dokumentacijo nekdanje Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink z naslovom "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

V vsakem primeru je naloga stranke, ki jo tu pooseblja NS-Frauenenschaft, da vzgaja nemško družino in predvsem otroke, ki v njej odrasčajo, da bodo svobodo vedno razumeli kot dolžnost do skupnosti, ki jim to svobodo daje.

To nalogo, s katero se naše nacionalsocialistične ženske in dekleta soočajo že v času boja, je danes veliko težje izpolniti kot v preteklosti. Je velik izziv za voljo do boja, moč prepričevanja in odločenost za zmago našega nacionalsocialističnega ženskega gibanja. Toda le če bo partija, začevši z najmanjšo celico naše narodne skupnosti, nemškega človeka vzgajala tako, da bo svobodo vedno videl kot vez s skupnostjo, bomo lahko naredili naslednji korak k družbeni osvoboditvi, k soodgovornosti v skupnosti in na delovnem mestu.

Delovno in zasebno življenje ljudskega tovariša v bistvu določajo razmere v SKUPNOSTI - ki je tu posplošen pojem za vas, mesto in okrožje - in PODJETJU.

Šele tu se svoboda posameznika izkaže v realnosti. Nacionalsocialistična ljudska država je odločena ustvariti svoboden prostor za široko in učinkovito soodgovornost. Namenoma ne govorim o "soodločanju":

"Soodločanje", to počne tudi vsak egoist in saboter, ki si hoče zagotoviti ali pridobiti lastne pravice in privilegije, ne da bi upošteval druge. Vsakdo, ki želi iz temeljnega nasprotovanja ljudstvu in državi vse uničiti, vsakdo, ki zlorablja mehanizme volitev in razprav za kuhanje strankarsko-politične juhe. - Mi pa se borimo za soodgovornost, ki se rojeva iz notranje želje po humanem oblikovanju okolja in napredku skupnosti.

Soodgovornost v skupnosti in na delovnem mestu vidimo kot razširitev možnosti sodelovanja v obliki neposredne in svobodne osebne izbire.

Poudaril sem že, da obstajajo stične točke med tem razumevanjem korporativizma in idejo državljanske demokracije - vendar strogo omejene na tretjo raven nacionalnega življenja, o kateri govorimo v tem kontekstu. - Bilo bi predrzno, če bi zdaj nakazoval podrobnosti. Smo šele na začetku ponovnega odkrivanja možnosti, ki so se razvile v tridesetih letih prejšnjega stoletja in se nato tudi ujele v vrtinec poraza. Spomnim se na primer le na delo "Cercle Proudhon", ki ga je navdihoval ustanovitelj francoskega fašizma George Valois, na ideje revolucionarnega krila NSDAP, na socialni program Italijanske socialne republike - Salo republike 1943-1945 -, če navedem le nekaj predlogov.

Danes želim le nakazati obrise "tretje poti". Tudi tu moramo prepuščati oblikovanje revolucionarnemu razvoju in svoje ideje še naprej razvijati v vsakodnevnem političnem boju - že v opoziciji. V realnost völkisch življenja ne prihajamo s prefabricirano teorijo, temveč smo pred nalogo, da to realnost oblikujemo glede na naše notranje in zunanjepolitične možnosti.

Bistveno je, da o svobodi na tej ravni ne le govorimo, ampak jo tudi uresničujemo. Nacionalsocialisti nismo hinavci: vnaprej povemo, kje želimo red in kje svobodo!

V nacionalsocialistični ljudski državi ni "državne stranke" v občini ali podjetju. Nihče naj si ne domišlja, da bo postal župan, ker je vodja lokalne skupine ali član sveta delavcev, ker je aktivist NSBO - Nacionalsocialistične organizacije delovnih celic. Nasprotno, uveljaviti se mora na svobodnih osebnostnih volitvah in med več kandidati ter kot militantni nacionalsocialist pridobiti iskreno zaupanje skupnosti.

Tudi tu - še enkrat ponavljam - prostovoljno članstvo v lokalni in okrožni skupini stranke ali v nacionalsocialistični tovarniški celici ni povezano s samodejnim in udobnim položajem na vodilnih položajih v državi. Zanj se je treba boriti, ga pridobivati in prepričevati!

Nacionalsocialistična nemška delavska stranka niti v času boja niti pri oblikovanju naše države ne potrebuje udobnega, lahkomišelnega sopotnika, ki je bil v težkih časih nenadoma "nikoli z nami in vedno proti nam".

Stranko sestavljajo idealisti, borci in revolucionarji. Zato je nemško gibanje za svobodo in organizirana volja naroda za življenje. To je naša posledica poraza:

SVOBODA NAMESTO DEMOKRACIJE!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Nachdem ich mich in Kapitulanten der Wehrmacht am 9. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland sondern auf globaler Ebene!

Abwärtens von Moskau, Vortrieb, Vorfahrung und Verlobung haben nicht ausgereicht, die Karte der gesamten Erde unseren heldenhaften Führer Adolf Hitler zu versetzen.

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Verloren und Kampfgewinn als ein Schüler an Schulen an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkern.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des biologischen Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit!

Der vornehmste Gegner ist aber dabei, die Volkstümer - gegen alle weißen Völker (?) - zu schlagen, seine Mittel sind Lärm, Lüge, Überhebung und Rassenmischung.

Oh "Jude" oder "Säuge", ob in Wäldern oder im Brausebier, ob mit Propagandamaterial Schwafel oder auf einem Scheiterhaufen andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

Novičke NS
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Prednje poročilo
Intervju z Molly
Tretji del

NSK: Vaši trenutni projekti so očitno povezani s filozofijo in umetnostjo.

Opitite svoje mnenje o vplivu teh tem na politiko.

Molly: Poskušam se vedno posodobljati fotografirajo, vendar se večinoma osredotočam na Adolfa Hitlerja in Volkovo - človekova (www.mourningthecentury.com/ truth.htm). Zdaj sem na 21 straneh, a imam še veliko dela. Prevedeno drugo svetovno vojno je absolutno minsko polje informacije. Ko slišiš informacije o eni stvari, najdiš še dve stvari, ki jih je treba raziskati. Počutili se, kot da si arheolog, ki odkriva zakopano preteklost. Preteklost, za katero bi raje, da ne bi prišla na dan. Za poplavo informacij in slik se lahko ponovno zahvalimo internetu. Izjemno redke stvari so se z leti

the NEW ORDER
Number 176 (1975) Founded 1979 April 26, 2019 (126)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the post-war National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware Europeans and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folks.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folks. His means are non-White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gottard Lisch

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO je največji na svetu
Ponudnik nacionalsocialistične propagande!
Tiskane in spletne periodične publikacije v številnih jezikih
Na stotine knjig v mnogih jezikih
Na stotine spletnih strani v mnogih jezikih

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!